FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

fremsat den 1. februar 1996 *

1. Ved stævning af 22. juni 1995, der blev registreret på Domstolen den 6. juli 1995, indgivet i henhold til EF-traktatens artikel 169 har Kommissionen nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 (herefter »direktivet«) [1] om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF (herefter »grunddirektivet«) [2], og EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget og givet underretning om de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme nævnte direktiv.

2. Ifølge grunddirektivets artikel 16, som ændret [3], skal de nationale myndigheder vurdere risikoen for mennesker og miljøet ved nye kemiske stoffer, som markedsføres. Ifølge artikel 7, 8 og 9 skal sådanne stoffer anmeldes til den kompetente myndighed, der i henhold til artikel 16, stk. 1, er forpligtet til at foretage den krævede vurdering i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastsat af Kommissionen i henhold til dennes forpligtelse efter artikel 3, stk. 2. Det i denne sag omhandlede direktiv fastlægger disse principper.

3. I medfør af direktivets artikel 8, stk. 1, skulle medlemsstaterne »senest den 31. oktober 1993 [vedtage og offentliggøre] de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette« og »straks [underrette] Kommissionen herom«. Da Kommissionen ikke modtog nogen underretning fra de italienske myndigheder om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, indledte Kommissionen den administrative procedure i henhold til artikel 169 ved at fremsende en åbningsskrivelse til Den Italienske Republik den 3. december 1993. Hverken denne skrivelse eller Kommissionens efterfølgende begrundede udtalelse af 29. september 1994, fremsat over for Den Italienske Republik, blev besvaret.

4. Den italienske regering har i sit svarskrift af 29. september 1995 medgivet, at den ikke endnu har gennemført direktivet. Den har imidlertid anført, at forsinkelsen ikke skyldtes langsommelighed fra dens side, men derimod visse vanskeligheder man var stødt

* Originalsprog: engelsk.

1 — EFT L 227, s. 9.

2 — EFT 1967, s. 211. Grunddirektivets fulde titel i EF-Tidende er »Rådets direktiv af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer«.

3 — Grunddirektivet er blevet ændret flere gange, men i forhold til den foreliggende sag substantielt mest ved Rådets direktiv 92/32/EØF af 30.4.1992 om syvende ændring af direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT L 154, s. 1).

på ved gennemførelsen af direktivet i den nationale retsorden under samordning med grunddirektivet, som kort forinden var blevet ændret ved Rådets direktiv 92/32/EØF [4].

5. Traktatens artikel 189 pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at vedtage de nationale foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre, at ethvert direktivs målsætninger opfyldes. Dette specifikke krav styrkes ved medlemsstaternes generelle forpligtelse i medfør af traktatens artikel 5 til at træffe »alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner«. Det er ubestridt, at direktivet ikke var blevet gennemført af Den Italienske Republik ved udløbet af den fastsatte frist. Domstolen har i sin faste praksis udtalt, at medlemsstaterne hverken kan påberåbe sig praktiske eller andre vanskeligheder, som de støder på ved gennemførelsen af et direktiv, som begrundelse for, at forpligtelser i henhold til fællesskabsdirektiver ikke overholdes [5].

6. Da Italiens undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet — og således til at bringe det traktatbrud, som Kommissionen har påpeget både under den administrative procedure og i stævningen i den foreliggende sag, til ophør — ikke er blevet afhjulpet, kan jeg derfor kun foreslå Domstolen at give Kommissionen medhold i dens påstande.

Forslag til afgørelse

7. Jeg foreslår derfor Domstolen at

1) fastslå, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 189, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiv 93/67

2) tilpligte Den Italienske Republik at betale sagens omkostninger.

4 — Jf. note 3, ovenfor.

5 — Jf. f.eks. dom af 9.6.1982, sag 58/81, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. s. 2175, præmis 4.